

[Wilhelm]

længere endnu – hvad det så ellers skulle bestå i.

Der står i fremsættelsestalen fra ministeren, at forbudet mod diskriminering på grundlag af nationalitet ikke er til hinder for, at medlemsstaterne opretholder deres hidtidige krav til erhvervsudøvernes uddannelse m. v. Det er formelt rigtigt, men det er alligevel en vildledning at sige det i denne sammenhæng, for realiteten er jo, at man opgiver uddannelseskra- vet. Man har en fuldstændig automatisk godkendelse af nogle titler, det er rent faktisk gensidig godkendelse af certifikater. De, der har de og de betegnelser i de forskellige EF-lande, skal have disse rettigheder her.

Nogle har hæftet sig ved, at der i bemærkningerne står: »kun tjenesteydelser«. Ja men det er jo alt, simpelt hen! Hvad læyer advokater andet end tjenesteydelser? Retten til at møde for danske domstole, retten til i øvrigt at lave advokatforretninger. Det er jo tjenesteydelser det hele, naturligvis.

Det, man har gjort her, er, at man har opgivet at harmonisere uddannelseskra- vne – hvad man ellers prøver på med sygeplejersker og læger og alle mulige andre – fordi det ikke lader sig gøre, da jurister som bekendt bare har en ophobet viden om, hvordan lovgivningen er i deres område, en viden, som man kan slå fødderne væk under fra den ene dag til den anden, hvis man ændrede systemet. De kan ikke harmoniseres, disse uddannelser, idet man ikke stiller krav om, at man kender hinandens lovgivninger. Dette umuliggør den beyægelse, man tilstræber her, og det er jo faktisk det, man tilstræber, selv om man siger, der kun er tale om at give dem ret til tjenesteydelser, til at møde for danske domstole, uden at stille sprogkrav, uden at stille krav om kendskab til dansk lovgivning.

Hvis man kom med et forslag, der sagde: »nu skal danske dyrlæger have ret til at virke som læger over for mennesker i Italien, Frankrig osv., og omvendt skal italienske dyrlæger kunne nedsætte sig som praktiserende læger her i landet«, så ville folk stejle, men de har mere fælles grundlag i deres uddannelse, end disse jurister rent faktisk har.

Der står i bemærkningerne noget om, at man opretholder visse krav osv., og det står der jo også i selve direktivet, som man henviser til. Det er kravet vedrørende uforenelig-

hed mellem advokatgerningen og andre former for virksomhed i den pågældende stat, det er tavshedspligten, det er forholdet mellem kolleger, og det er forbud mod, at den samme advokat bistår parter med modstridende interesser, det er annonceringsregler osv. osv., men så står der altså også:

»Disse regler kan dog kun anvendes, såfremt de kan efterkommes af en advokat, der ikke er etableret i værtslandet, og kun i det omfang kravet om overholdelse er objektivt begrundet af advokatgerningen, standens omdømme og overholdelsen af ovennævnte regler om uforenelighed.«

Det er i virkeligheden en fuldstændig udhuling af disse regler.

Et tredje punkt er, hvordan ministeren har tænkt sig at anvende bemyndigelsen. Det mest konkrete, der står her, er at ministeren siger, hun vil anvende bemyndigelsen sådan, at en EF-advokat, der møder for en dansk domstol, skal være ledsaget af en dansk advokat, der er mødeberettiget for den pågældende ret. Jeg går ud fra, at det er for at nedgøre argumenterne om, at de jo ikke kan sproget – det er uforsvarligt – at de jo ikke kan den danske lovgivning – også af den grund er det uforsvarligt. Der står her, at man vil benytte bemyndigelsen til at indføre en ledsagepligt, og det bygger man på, at man har nogle rettigheder efter denne bestemmelse, at man har nogle valgmuligheder efter direktivet. Det passer ikke, efter hvad vi har fået oplyst her. Den mulighed foreligger slet ikke efter det direktiv, der er optrykt i forbindelse med bemærkningerne. Jeg går ud fra, at det, man henviser til, er artikel 5, hvor der står, at man kan kræve, at de advokater, der møder op, »handler enten i forbindelse med en advokat, som øver virksomhed ved den ret, der skal behandle sagen, og som i givet fald er ansvarlig over for denne ret, eller i forbindelse med en...« osv. Ja men »handler i forbindelse med«, det dækker ikke nødvendigvis, at vi kan stille krav om, at de skal møde op med en dansk advokat som ledsager ved hvert eneste retsmøde, så at man undgår sprogforbistring, så at man undgår, at denne udlænding kommer til kort, fordi han ikke kender den danske retsplejelov eller den danske lovgivning i det hele taget.

Jeg vil godt spørge ministeren direkte, om hun har sørget for, at EF godkender, at der